

[Camre]

peløsninger, vi har været nødsaget til at gennemføre, fordi vi ikke kunne samle flertal for noget mere vidtgående, ikke er nået ud af stedet?

Jeg står her med et lille skrift, som Industrirådet hvert år sender ud om udlandsgælden, statsgælden og industrien. Her kan man se en fortegnelse over, hvor mange år forskellige lande har haft underskud på deres betalingsbalance. Det er vist ikke nogen hemmelighed, at rekorden indehaves af Danmark med 24 år inden for perioden 1960 til 1984. Er dette ikke en klar understregning af, at lappeløsningerne ikke hjælper? Er det forhold, at landets statsminister i fjernsynet for mindre end en måned siden kunne stå og sige: der bliver ikke brug for indgreb, det hele går fint, og at vi så i dag står med en krisepakke, ikke udtryk for, at disse lappeløsninger ikke virker? Det mener vi det er, og derfor peger vi på det, der kan gøre op med de fundamentale skævheder i dansk økonomi, og det er faktisk indeholdt i de 6 punkter, som jeg refererede i min tale.

Må jeg så også sige til finansministeren, at når han beder om, at jeg kvitterer for den store underskudsnedbringelse fra de 80 mia kr. til de 14 mia kr., så får jeg næsten tårer i øjnene. De 80 mia kr. har jo aldrig nogen sinde set dagens lys. De 80 mia kr. var en meget, meget stærk fremskrivning, som blev foretaget under forudsætning af, at alting virkelig gik meget dårligt. Men sandheden er jo, at det største underskud, vi nogen sinde har set, altså 1983-underskuddet, var på 54 mia kr.

Og så vil jeg gerne sige til ministeren, at jeg synes, det er fantastisk, at den danske befolkning med en sådan tålmodighed har taget den meget, meget hurtige opbremsning i de offentlige udgifters vækst. Det er imponerende, at det har været muligt at gå så vidt. Det har kostet blod, sved og tårer hos en del af befolkningen, og andre – primært ministerens kernevælgere – er gået fri.

Der er jo en anden del af billedet, ministeren springer over, og det er, at en meget væsentlig del, eller vel i og for sig den eneste del af nedbringelsen af underskuddet, er sket via skatteforhøjelser. Underskuddet er jo ikke kommet til veje ved, at udgifterne er lavede, end de var, da ministeren overtog sit embede, eller da hans forgænger, hr. Henning Christophersen overtog sit embede. Tvært-

imod. Nedgangen i underskuddet er tilvejebragt ved en forøgelse af skattetrykket fra 44 til 48 pct. En væsentlig del af disse skattestigninger er muliggjort med socialdemokratiske stemmer, så jeg tror, at hvis nogen skal kvittere for noget, så må det være finansministeren, der takker for den realitetssans, vi har udvist med hensyn til at deltage i forhøjelse af aktieselskabsskatten, i skabelse af en realrenteskat, i kulbrinteskat osv. Det er jo disse ting, som er den egentlige baggrund for, at det er muligt for ministeren nu at komme med et meget mindre underskud, end da ministeren trådte til.

Hr. Gammelgaard sagde i sit første indlæg, at vi har sådan en flot vækst, vi har en imponerende vækst i EF-sammenhæng. Ja, det er rigtigt, der er nogle ganske smukke vækstprocenter, men det, hr. Gammelgaard glemmer at fortælle, er, at den er lånefinansieret, og vi havde gerne set, at den var skabt ved, at den indenlandske opsparring var gået i vejret, og at vi kunne finansiere både vores forbrug og vores investeringer selv.

Så endelig vil jeg sige, at når hr. Gammelgaard taler om, at der er meget dyre reformer på socialdemokratiets program, så er det en stærk overfortolkning. Hr. Gammelgaard drager økonomisk demokrati, overskudsdelingen og pensionsreformer frem, som om det var noget, der kostede noget for erhvervslivet, for Danmark. Det er opsparingsordninger, som skal skabe den opsparring, uden hvilken vi ikke får en sund vækst i dette land, og det er ikke udgiftskrævende foranstaltninger, som man kan lægge ind og sige er noget, der forringer vores konkurrenceevne og vores eksportmuligheder.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

En kort bemærkning. Først lige den oplysning, at det da ikke kan hjælpe noget, at man om torsdagen står og foreslår, at kulbrinteskatten skal bringes op, skal strammes op, fordi den ikke giver noget provenu, og om fredagen tager den som eksempel på, hvordan man har hjulpet dansk økonomi op. Begge dele kan ikke være rigtigt.

Men min hovedbemærkning var, at jeg gerne ville komme med en bemærkning som en af dem, der så længe – og nogle vil sige for længe – stolede på de socialdemokratiske